

Andrușă R. Vătiu

Florentin Smarandache un posibil candidat la Premiul Nobel

**Profesor de matematica, om de tinfa, scriitor
University of New Mexico, USA**

A absolvit Facultatea de Matematica a Universitatii din Craiova in 1979 (ca ef de promotie), obtinand doctoratul in Matematica la Universitatea de Stat a Moldovei din Chi inau, in 1997, i continuand cu diverse programe de studii la universitati americane, ca University of Texas at Austin, University of Phoenix .a., iar apoi cu studii postdoctorale la Universitatea de Stiinte din Okayama (Japonia), la Universitatea de Tehnologie din Guangdong (Guangzhou, China), la ENSIETA (Ecole Nationale Supérieure de Techniques Avancées, Brest, Franta), Air Force Research Laboratory (State University of New York, Institute of Technology, Rome, NY, SUA).

In Statele Unite, a lucrat ca inginer de software la Honeywell (1990-1995), profesor-adjunct la Pima Community College (1995-1997), iar apoi la University of New Mexico, Gallup Campus, in cadrul catedrei de Matematica i Stiinte (profesor-asistent din 1997, profesor-asociat din 2003, iar din 2008 profesor plin). Intre 2007-2009 a fost Seful Departamentului de Matematica i Stiinte al acestei institutii de invatamant superior.

In matematica, a introdus o serie de termeni i concepte noi, precum gradul de negare a unei axiome sau teoreme (v. geometria Smarandache, care poate fi partial Euclidiană i partial non-Euclidiană, 1969,)

A pus in circulatie termenul "neutrosocie" ((din fr. neutre < lat. neuter, neutral, and gr. sophia, abilitate / intelepciune) insemnand cunoa terea / gandirea neutra) i derivatele sale.

A generalizat (1995) logicile fuzzy, intuitiva, paraconsistenta, polivalenta, dialetista la "logica neutrosocica" i, in mod similar, a generalizat multimea fuzzy la "multimea neutrosocica".

In 2003, impreuna cu W. B. Vasantha Kandasamy, a introdus structurile algebrice neutrosocice.

In 2006 a introdus gradul de dependenta/independentă

dintre componentele neutrosocice T, I, F.

In 2007 a extins multimea neutrosocica la supramultime neutrosocica.

In 2015, a rafinat indeterminarea (nedeterminarea).

A urmat extinderea structurilor algebrice neutrosocice la structurile algebrice rafinat-neutrosocice.

De asemenea, a propus o extindere a probabilitatii clasice i probabilitatii imprecise la probabilitate neutrosocica (1995), pe care a definit-o ca un vector tridimensional ale carui componente sunt submultimi reale ale intervalului non-standard]-0, 1+[.

Din 2002, impreuna cu Dr. Jean Dezert de la Oficiul National de Cercetari Aeronautice din Paris, a lucrat in fuziunea informatiilor i a generalizat Teoria Dempster-Shafer la o noua teorie a plauzibilului i a fuziunii paradoxiste (DSmT, adica Teoria Dezert-Smarandache, <http://fs.gallup.unm.edu/DSmT.htm>). In 2004, a conceput un algoritm pentru Unificarea Teoriilor i Regulilor de Fuziune (UFT), folosit in bioinformatica, robotica i industria militara.

In fizica, a definit o serie de paradoxuri (incetatenite paradoxurile cuantice Smarandache) i a sustinut posibilitatea existentei unei a treia forme de materie, denumita nematerie (2004), care este o combinatie a materiei cu antimateria (la congresele tiintifice organizate de American Physical Society, Caltech 2010,

și la Institutul de Fizică Atomică, Măgurele, 2011).

În biologie a introdus în 2017 Teoria Evoluției Neutrosofice: Grade de Evoluție, Indeterminare, și Învoluție.

Recuperându-și un manuscris din 1972, de pe vremea când studia la Râmnicu Vâlcea, a publicat ipoteza Smarandache, afirmând că nu există limită de viteză în univers (<http://scienceworld.wolfram.com/physics/SmarandacheHypothesis.html>). Ipoteza a fost parțial validată la 22 septembrie 2011, când cercetătorii de la CERN au constatat experimental că particulele muon neutrino călătoresc cu o viteză mai mare decât viteza luminii. În baza acestei ipoteze, a propus Teoria Absolută a Relativității, prin care contrariază cu idei ca dilatarea necondiționată a timpului, contracția spațiului, simultaneitățile relativiste și paradoxurile relativiste.

Smarandache consideră că viteza luminii în vid este variabilă, în funcție de sistemul de mișcare de referință; că spațiul și timpul sunt entități separate; că deplasarea spre roșu (redshift) și deplasarea spre albastru (blueshift) nu se datorează în întregime efectului Doppler, ci, de asemenea, Gradientului de Mediu și Indicelui de Refracție (care sunt determinate de compoziția mediului, adică de elementele sale fizice: câmpuri, densitate, eterogenitate, proprietăți etc.); că spațiul nu este curbat și că lumina se curbează în apropierea corpurilor cosmice masive nu numai din cauza gravitației, cum susține Teoria Generală a Relativității (proiecție gravitațională), ci și din cauza proiecției mediului.

A introdus fizica superluminală și fizica instantanee (domenii care studiază legile fizice la velocități superluminale și respectiv instantanee), iar apoi fizica neutrosofică ramură ce descrie obiecte sau stări care sunt caracterizate în mod individual fie prin proprietăți opuse, fie prin nicio proprietate, și nici prin opusul unei

proprietăți (astfel de obiecte sau stări sunt denumite entități neutrosofice).

În filozofie și logică, ca generalizare a dialecticii hegeliene, a introdus termenul de neutrosofie, care a devenit fundamentul unor cercetări de matematică și economie, ca logică neutrosofică, mulțimi neutrosofice, probabilitate neutrosofică, statistică neutrosofică ș.a.m.d.

Neutrosafia este o nouă ramură a filozofiei care studiază originea, natura și domeniul de aplicare al neutralităților, ca și interacțiunea acestora cu diferite spectre ideatice. Florentin Smarandache a produs contribuții și în psihologie și sociologie.

A fost invitat să conferențieze la University of Berkeley (2003), NASA Langley Research Center (2004), NATO Advance Study Institute în Bulgaria (2005), Universitatea Jadavpur din India (2004), Institutul de Biofizică Teoretică și Experimentală din Rusia (2005), Bloomsburg University (1995), Universitatea Sekolah Tinggi Informatika & Komputer și Universitatea Kristen Satya Wacana Salatiga, ambele din Indonesia (2006), Universitatea Minufiya (Shebin Elkom, Egipt, 2007), Air Force Institute of Technology Wright-Patterson AFB în Dayton (2009), Universitatea din Craiova - Facultatea de Mecanică (2009), Air Force Research Lab & Griffiss Institute (2009), COGIS 2009 (Paris, Franța), ENSIETA (Brest, Franța, 2010), Academia Română - Institutul de Mecanica Solidelor (2011), Universitatea de Tehnologie Guangdong din China (2012), Universitatea de Științe din Okayama, Japonia (2013), Universitatea din Osaka, Japonia (2014), Universidad Nacional de Quilmes din Argentina (2014), Universidad Complutense de Madrid (2014), Universitatea Transilvania din Brașov (2015); Universitatea Națională din Vietnam (Hanoi), Universitatea Tehnică Le Quy Don și Universitatea Hanoi, precum și

Universitatea de Tehnologie (HUTECH) din Orasul Ho Chi Minh și Universitatea Nguyen Tat Thanh (Orasul Ho Chi Minh) 2016, IEEE World Congress on Computational Intelligence (Vancouver, Canada, 2016) etc.

Și-a prezentat cercetările în fuziunea informației la numeroase conferințe internaționale de profil (Australia - 2003, Suedia - 2004, SUA: Philadelphia - 2005, Seattle - 2009, Chicago - 2011, Washington DC - 2015, Spania: Barcelona - 2005, Salamanca - 2014, Italia - 2006, Belgia - 2007, Canada - 2007, Germania (Koln - 2008, Heidelberg 2016), Scoția - 2010, Singapore - 2012, Turcia - 2013).

A fost recompensat pentru activitatea sa științifică de către Academia Română cu Premiul pentru Știință Tehnică "Traian Vuia", în 2011. Este Doctor Honoris Causa al Universității Jiaotong din Beijing (China, 2011) și al Academiei DacoRomâne din București (2011). A primit distincții ca 2012 New Mexico - Arizona Book Award și 2011 New Mexico Book Award, la categoria Știință și Matematică (pentru structurile algebrice, împreună cu Dr. W. B. Vasantha Kandasamy). De asemenea, i s-a conferit Medalia de Aur din partea Academiei de Științe Telesio-Galilei din Anglia, în 2010, la Universitatea din Pecs, Ungaria (pentru ipoteza Smarandache în fizică și pentru logica neutrosofică). Extrem de prolific, Florentin Smarandache este autor, coautor, editor sau co-editor la aprox. 200 de cărți, publicate de aproximativ patruzeci de edituri (universitare, profesionale, științifice, literare), în peste zece țări și în mai multe limbi, și 250 de articole științifice și note, contribuind la peste 100 de reviste literare și peste 50 de reviste științifice din întreaga lume.

A publicat numeroase articole în reviste internaționale.

În timpul erei Ceaușescu, a ajuns în conflict cu autoritățile. În 1986, el a făcut greva foamei pentru că nu i s-a permis să participe la Congresul Internațional al Matematicienilor de

la Universitatea din Berkeley, apoi a publicat o scrisoare în Anunțurile Societății Americane de Matematică, pledând pentru libertatea de circulație de oamenilor de știință, devenind astfel, fătîș, un disident al regimului comunist. Drept consecință, a rămas șomer timp de doi ani, asigurându-și traiul din meditații oferite studenților. Fiindcă nu i se permitea să publice, a încercat să-și scoată manuscrisele din țară prin Școala Franceză din București sau prin turiști. Secretarul de externe al Academiei Regale Suedeze, dr. Olof G. Tandberg, l-a contactat prin telefon de la București.

Fugit din România în septembrie 1988, a așteptat aproape doi ani în lagărele de refugiați politici din Turcia, unde a prestat, pentru a supraviețui, lucrări necalificate în construcții. A ținut legătura cu Institutele culturale franceze, care i-au facilitat accesul la cărți și întâlniri cu personalități ale timpului.

Înainte de a părăsi țara, a îngropat o parte dintre manuscrisele sale, într-o cutie de metal, în via părinților săi, lângă un piersic, recuperându-le patru ani mai târziu, după Revoluția din 1989, când s-a întors pentru prima dată în țara natală. Alte manuscrise, pe care a încercat să le transmită unui traducător, în Franța, au fost confiscate de poliția secretă și nu i s-au mai returnat niciodată.

A scris sute de pagini de jurnal despre viața sa sub dictatura ceaușistă (nepublicate), iar apoi ca profesor-cooperant în Maroc ("Profesor în Africa", 1999), despre perioada petrecută în lagărul de refugiați din Turcia ("Scăpat ... / Jurnal de lagăr", vol. I: 1994, vol. II: 1998), ca și din exilul american - încă în desfășurare.

Este recunoscut pe plan internațional ca liderul Mișcării literare paradoxiste, care are mai mulți adepți pe tot globul, o mișcare înființată de Smarandache deja în 1980, bazată pe utilizarea excesivă a antitezelor, antinomiilor, contradicțiilor, paradoxurilor, dezvoltând o conexiune interesantă între matematică, filosofie și literatură.

În cadrul Mișcării, Smarandache a introdus subspecii literare noi, ca distihul paradoxist, distihul tautologic și distihul dualist, inspirat de logica matematică.

Florentin Smarandache a sintetizat mișcarea paradoxistă în câteva fraze: "Paradoxismul a pornit ca un protest anti-totalitar împotriva unei societăți închise, România anilor 1980, unde întreaga cultură era manipulată de un singur grup. Numai ideile lor contau. Noi, ceilalți, nu puteam publica aproape nimic. Și-atunci, am zis: hai să facem literatură... fără a face literatură! Să scriem... fără să scriem nimic. Cum? Simplu: literatura-obiect. 'Zborul unei păsări', de pildă, reprezenta un "poem natural", care nu mai era nevoie să-l scrii, fiind mai palpabil și perceptibil decât niște semne așternute pe hârtie, care, în fond, ar fi constituit un "poem artificial": deformat, rezultat printr-o traducere de către observant a observatului, iar orice traducere falsifică într-o anumită măsură. (...) Mai târziu, m-am bazat pe contradicții. De ce? Pentru că trăiam în acea societate o viață dublă: una oficială propagată de

sistemul politic, și alta reală. În mass-media ni se spunea că 'viața noastră era minunată', dar în realitate 'viața noastră era mizerabilă'. Paradoxul în floare! Și atunci, am luat creația în deriziune, în sens invers, sincretic. Astfel s-a născut paradoxismul.

Paradoxismul, urmând linia Dadaismului, Lettrismului, teatrului absurd, este un fel de scriere cu capul în jos, metaforizează fondatorul curentului. Mișcarea s-a exprimat viguros, în mai multe limbi, în cadrul Antologiilor Internaționale Paradoxiste, apărute în 13 ediții până în prezent. Aproape 500 de scriitori din întreaga lume s-au exprimat în aceste antologii.

Tot în zona experimentală se așază și piesele de teatru scrise de Florentin Smarandache, ca "Patria animalelor", o dramă fără dialoguri, "O lume întoarsă pe dos", unde scenele se permută, dând naștere la mii și mii de scenarii distincte (<http://fs.gallup.unm.edu/a/theatre.htm>). "Metaistorie" (1993) este o trilogie teatrală contra totalitarismului. A fost premiat la Festivalul Internațional de teatru de Casablanca (1995). Autorul și-a tradus/rescris piesele în limba engleză, ca "o trilogie paradoxistă: dramă politică de avangardă" (2004).

Primul său roman poartă numele "NonRoman" (1993) și este o satiră a oricărui fel de dictatură. "Scrieri defecte" (1997) este o colecție de proze scurte paradoxiste, cu elemente hibride din rebus și știință.

S-au publicat, până acum, 12 cărți analizând creația sa literară, printre care: "Estetica Paradoxismului", de Titu Popescu (1995), și "Paradoxism și postmodernism", de Ion Soare (2000). A fost nominalizat, în 2011, de către Academia DacoRomână de la București pentru Premiul Nobel pentru Literatură, pentru cele cca. 75 de cărți de literatură publicate.

Sute de articole și recenzii despre activitatea lui Florentin Smarandache pot fi descărcate din secțiunile "Biblioteca Digitală de Științe" și "Biblioteca Digitală de Literatură" din situl autorului: <http://fs.gallup.unm.edu/eBooks-otherformats.htm>, <http://fs.gallup.unm.edu/eBooksLiterature.htm>.

Călător global, a vizitat peste 50 de țări, călătorii despre care a scris într-o serie de (foto-video)jurnale instantanee. În decembrie 2015, a participat la o expediție în Antarctica.

Florentin Smarandache este profesor de matematică la Universitatea din New Mexico, Statele Unite. Și-a luat masterul în matematică și informatică la Universitatea din Craiova, România, doctorat în matematică la Universitatea de Stat din Chișinău și postdoctorate în matematică aplicată la Universitatea de Științe Okayama, Japonia, la Universitatea de Tehnologie Guangdong, Guangzhou, China, și la ENSIETA, Franța. Este fondatorul neutrosofiei (generalizarea dialecticii), mulțimii, logicii, probabilității și statisticii neutrosofice din 1995 și a publicat sute de lucrări și cărți despre fizica neutrosofică, fizica superluminală și instantanee, nematerie, paradoxuri cuantice, teoria relativității

absolute, deplasarea spre rosu și deplasarea spre albastru sunt datorită gradientului mediului și indicelui de refracție pe lângă efectul Doppler, paradoxism, aut-arta, neutrosocie ca o nouă ramură a filozofiei, Legea Multiplelor-Mijlocii Incluse, multispațiu și multistructură, multime hipersoft, SuperHiperGraf, SuperHiperAlgebra, SuperHiperTopology, grad de dependență și independență între componente neutrosocice, set neutrosocic rafinat, supra-sub-off-set neutrosocic, multime / logică / probabilitate / statistică plitogenice, structuri neutrosocice de triplete și dublete, structuri neutrosocice cvadruple, extinderea structurilor algebrice la NeutroAlgebra și AntiAlgebra,

NeutroGeometrie & AntiGeometrie, Teoria Dezert-Smarandache aplicata si in robotica, și așa mai departe. A publicat in multe reviste internaționale sute de articole si cărți și a prezentat lucrări și prelegeri plenare la multe conferințe internaționale din zeci de tari.

In 2011 a primit Premiul Traian Vuia al Academiei Romane la Stiinte Tehnice pentru fondarea logicii neutrosocice.

În plus, a publicat si cărți de poezie, drame, povești pentru copii, traduceri, eseuri, un roman, colecții de folclor, memorii de călătorie, și albume de artă [<http://fs.unm.edu/FlorentinSmarandache.htm>].